

Kazimierz Moskwa

Tarnobrzeg. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 5, 101-102

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŚWIBIE, pow. Gliwice
Stanowisko 16

Muzeum Ziemi Gliwickiej
w Gliwicach

Badania prowadziła mgr Halina Wojciechowska.
Finansowało Muzeum w Gliwicach. Dziewiąty
sezon badań. Cmentarzysko grupy górnośląsko-
małopolskiej kultury łużyckiej z okresu hal-
staackiego.

Obiekt usytuowany jest w lesie na wydnie piaszczystej, po pra-
wej stronie drogi ze wsi do leśniczówki. Uchwycono zachodnią granicę
cmentarzyska. Pracami objęto jego centralną partię. Odkryte i wyeksplo-
rowano 13 grobów: 9 szkieletowych i 4 ciałopalne. Ogółem do tej pory
przebadano 215 grobów.

Groby szkieletowe, podobnie jak wcześniej odkryte, były wyraź-
nie widoczne, usytuowane na linii N-S, z głową zmarłego w północnej
części jamy. Dwa z nich nakrywał bruk kamienny. Wszystkie jamy posiada-
ły obstawy kamienne. Trzy groby były pozbawione inventarza. Jeden grób
krył zwłoki dziecka. Wewnątrz władczych jam grobowych stwierdzone wy-
posażenie w ceramikę i metale. Przy głowie zmarłego znajdowano zestaw
trzech naczyń: garnek, misa oraz pęk. Głowę, szyję, piersi, ręce i nogi
zdobiono przedmiotami z brązu i żelaza, takimi jak: zawieszki skronio-
we, naszyjniki z pręta, szpile, bransolety i nagołenniki, te ostatnie
w jednym przypadku umieszczone podwójnie na kończynach. W jamach gro-
bowych wyjątkowo występowały szczątki kostne i zęby. Z reguły widoczny
był jedynie ślad po szkielecie.

W 1971 r. odkryto 4 groby ciałopalne, z tego 1 jamowy i 3 po-
pielnicowe. Wystąpiły w nich obok naczyń z kośćmi, przystawki, plac-
ki, garnki, misy i czerpaki. Wśród kości znajdowano drobne przedmioty
z brązu i żelaza, wtórnie przepalone. W inventarzu grobu popielnicowe-
go 212 znalezione przedmioty gliniane.

Na podstawie odkrytych przedmiotów glinianych i metalowych moż-
na datować cmentarzysko w Świbiu na okres halstaacki /650-400 l.p.n.e./.
Forma obrządku grzebalnego pozwala zaliczyć je do grupy górnośląsko-
małopolskiej kultury łużyckiej.

Kontynuacja badań na tym obiekcie przewidziana jest w następ-
nych latach.

TARNOBRZEG
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Kazimierz Moskwa. Fi-
nansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Drugi

sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne grupy tarnobrzeskiej kultury łużyckiej z okresu halstackiego.

Kontynuowano prowadzone uprzednio przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie prace ratownicze. Roskopano około 2 ary powierzchni i wyeksplorowano 15 kolejnych grobów ciałopalnych, dość mocno zniszczonych, w tym co najmniej 12 popielnicowych i ewentualnie 3 jamowe.

Spśród wyposażenia grobów wymienić należy: garnki jajowate, w tym okazy z rzędem dziurek poniżej wylęwu, naczynia o łagodnie zamłamanym brzoścu z łukowato swętającą się szyjką, zdobione najczęściej grupami skończonych kresiek i guzikami; misy o łukowatym profilu z płaskim dnem, czerpaki o łukowatym profilu z taśmowatym uchem o dnach płaskich, półkolistych i wgiętych do środka, wreszcie mały skręt z okrągłego drutu brązowego.

FWARDOGÓRA, pow. Syców

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadził mgr T. Kalety. Finansował WKZ we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej, okres halstacki.

W północno-wschodniej części miasta odkryte dwa groby ciałopalne. Grób Nr 1 mlegał w piasku na głębokości 0,3 - 0,45 m. Jama grobowa o sarysie owalnym i wymiarach 0,95 x 0,7 m w przekroju pionowym miała kształt owalny. Inventarz grobu obejmował: garnak jajowaty, kadzielnicę oraz fragmenty naczyń wazowatego.

Grób Nr 2 wystąpił na głębokości 0,25 m. Wkop grobowy, kolisty o średnicy 0,8 m i nieckowaty w przekroju. Wyposażenie grobu: garnak - popielnica, czerpak, kubek. Wydobyte groby datować można na okres halstacki.

WICINA, pow. Lubsko

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze

Badania prowadzili mgr Adam Kołedsiejski /autor sprawozdania/ i mgr A. Marcinkiana. Finansował WKZ w Zielonej Górze. Szósty sezon badań. Osada obromna ludności kultury łużyckiej z młodszego fazy okresu halstackiego.

Kontynuacją prac objęto ar 237 - ostatni od strony wewnętrz-